

bage på arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt for at undgå udstødning fra arbejdsmarkedet.

Med de begrundelser afviser Venstre forslaget.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu blev der før talt om menneskesyn. Man kan jo også spørge, hvad det er for et kommunesyn, man har, hvis man mener, at det, at kommunerne får refusion af de udgifter, de har, gør, at kommunerne så ikke vil gøre noget som helst for deres borgere.

Så kunne man spørge: Gør kommunerne heller ikke noget som helst for de ældre? Der er jo også 100 pct.s refusion på folkepensionen. Men heldigvis gør kommunerne noget alligevel.

Så til det her med, at refusioner er en styring. Der er jo ingen tvivl om, at det er en politisk styring. Det har vi jo kunnet se med førtidspensionen. Da man gerne ville have flere på førtidspension, hævdede man refusionssatsen fra statens side. Og da man ville have færre på førtidspension, sænkede man refusionssatsen fra Folketingets side.

Det har betydet, at der er flere eller færre, der har fået førtidspension uafhængigt af, om de egentlig opfyldte betingelserne for at få førtidspension eller ej. Det er det, vi synes er urimeligt, og det er der, vi gerne vil have, at man i stedet giver de bedst mulige forudsætninger for, at kommunerne tager hånd om det enkelte menneske og gør det, der er bedst for det enkelte menneske.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så går vi videre i ordførerrækken med hr. Klaus Hækkerup.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg forstår sådan set godt, at Enhedslisten har fremsat det her forslag. Jeg vil godt sige, at min vurdering er, at det lige så godt kunne være fremsat som et ændringsforslag til regeringens lovforslag nr. L 187 om ændring af lov om kommunale udligninger og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner og lov om beskatning af kommunerne af fast ejendom og lov om social service, for det er jo den midlertidige ordning, regeringen har valgt at gennemføre på refusionsområdet i stedet for at gennemføre den ændring af udlignings- og refusionsordningerne, som ellers var stillet i udsigt.

Jeg forstår godt, at regeringen har lidt dårlig samvittighed. Det synes jeg også lyste ud af ministerens besvarelse.

Når der er problemer på det her område, så vil jeg sige, at det synes jeg er meget åbenlyst. Vi, der overværede delegeretmødet i Kommunernes Landsforening, hørte det jo klart. Jeg vil sige, at hvis Venstres ministre i regeringen ikke har kunnet høre på KL's formand, at der var problemer med økonomien i kommunerne, så er de godt nok noget døve i det.

Der er økonomiske problemer i kommunerne, fordi vi gennem en årrække har ændret på refusionerne og samtidig under ét har givet kommunerne kompensation over bloktilskuddet.

Det betyder, at nogle kommuner har fået mindre i refusion, selv om de måske har fået også en mindre kompensation over bloktilskuddet, hvorimod andre kommuner, der f.eks. ikke har haft så mange førtidspensionister, har fået en lille refusion. Men fordi de har et stort indtægtsgrundlag, har de fået en stor kompensation over bloktilskuddene.

Det var det, vi havde lavet en aftale om skulle ophøre pr. 1. januar 2004, og som den nuværende regering har besluttet at udskyde. Derfor er der problemer, og derfor forstår jeg heller ikke den noget overlegne afvisning, der er af Enhedslistens forslag fra både den stedfortrædende indenrigs- og sundhedsminister og fra Venstres ordfører. Jeg synes, det er en meget overlegen måde at tage det her på.

Jeg er selvfølgelig enig i det, der blev sagt fra regeringens side om, at der skal være en sammenhæng mellem dem, der har ansvaret, og de økonomiske konsekvenser for de beslutninger, de træffer.

Men jeg har jo også lagt mærke til, at de økonomiske problemer har ført til, at den socialdemokratiske gruppe i Kommunernes Landsforening arbejder for, at det, vi kalder budgetgarantien, altså de penge, der overføres til kommunerne, når vi ændrer på lovgivningen, så kommunerne vil få større udgifter, skal fordeles til kommunerne efter den konkrete vækst i overførselsindkomsterne i de enkelte kommuner, indtil der er gennemført en udligningsreform.

Jeg går selvfølgelig også ud fra, at regeringen vil levere den udligningsreform, den har stillet i udsigt, og derfor vil vi så befinde os i en overgangsperiode. Der vil vi godt – med alle forbehold, idet vi ikke ved, hvad regeringen måtte